

Discurs del sant pare en les jornades de reflexió sobre la 'Novo Millennio Ineunte'

Discurs del sant pare Joan Pau II als fidels de l'Opus Dei amb motiu d'unes jornades de reflexió sobre la carta apostòlica 'Novo Millennio Ineunte' (14-17 març 2001). El Sant Pare, a propòsit de l'inici del tercer mil·lenni i els reptes de l'Església, es refereix a la "cooperació orgànica" de sacerdots i laics en l'Opus Dei, recalcant-ne la unitat.

09/03/2006

Dissabte 17 de març de 2001

Estimadíssims germans i germanes:

1.- Benvinguts! Us saludo cordialment a cadascun de vosaltres, sacerdots i laics, reunits a Roma per participar en les jornades de reflexió sobre la carta apostòlica “Novo millenio ineunte” i sobre les perspectives que vaig esbossar en ella per el futur de l’evangelització. I saludo de manera especial al vostre Prelat, el bisbe monsenyor Javier Echevarria, que ha promogut aquesta trobada a fi de promoure el servei que la Prelatura presta a les Esglésies particulars en les que es troben presents els seus fidels.

Esteu aquí en representació dels diversos components en els que la

Prelatura està orgànicament estructurada, és a dir, dels sacerdots i els fidels laics homes i dones, encapçalats pel seu prelat. Aquesta naturalesa jeràrquica de l'Opus Dei, establerta en la constitució apostòlica amb la que vaig erigir la Prelatura (cfr. Ut sit, 28 de novembre de 1982), ens pot servir de punt de partida per consideracions pastorals plenes d'aplicacions pràctiques. Voldria remarcar, abans que res, que la pertinença dels fidels laics tant a la seva Església particular com a la Prelatura, a la que estan incorporats, fa que la missió peculiar de la Prelatura conflueixi en el compromís evangelitzador, tal com va preveure el Concili Vaticà II al plantejar la figura de les prelatures personals.

La convergència orgànica de sacerdots i laics és un dels camps privilegiats en els que sorgirà i es consolidarà una pastoral centrada en el “dinamisme nou” (cf. Novo

millennio ineunte, 15) al que tots ens sentim impulsats després del gran jubileu. En aquest marc convé recordar la importància de “l’espiritualitat de la comunió” remarcada per la carta apostòlica (cf. ib., 42-43).

2.- Els laics, per fet de ser cristians, estan compromesos a realitzar un apostolat missioner. Les seves competències específiques en les diverses activitats humanes són, en primer lloc, un instrument que Déu els ha confiat per fer que “l’anunci de Crist arribi a les persones, modeli les comunitats i incideixi profundament mitjançant el testimoni dels valors evangèlics en la societat i en la cultura (ib, 29). Per tant, és precís estimular-los a posar efectivament els seus coneixements al servei de “les noves fronteres”, que es presenten com desafiaments per la presència salvífica de l’Església en el món.

El seu testimoni directe en tots aquells camps mostrarà que només en Crist els valors humans més elevats troben la seva plenitud. Amb el seu zel apostòlic, la seva amistat fraterna i la seva caritat solidària podran transformar les relacions socials en ocasions per suscitar en les persones que els envolten la set de veritat que és la primera condició per la trobada salvífica amb Crist.

Els sacerdots, per altra banda, desenvolupen una funció primària insubstituïble: la d'ajudar a les ànimes, una a una, per mitjà dels sagraments, la predicació i la direcció espiritual, a obrir-se al do de la gràcia. Una espiritualitat de comunió valorarà al màxim el paper de cada component eclesial.

3. Estimats germans, us exhorto a no oblidar en tot el vostre treball el punt central de l'experiència jubilar: la trobada amb Crist. El jubileu va ser

una contínua i inoblidable
contemplació del rostre de Crist, Fill
Etern, Déu i Home, crucificat i
ressuscitat. El busquem en la
peregrinació cap a la Porta que obre
al home el camí del cel.

Experimentem la seva dolçor en
l'acte tan humà i diví de perdonar al
pecador. El sentim germà de tots els
homes, guiats cap a la unitat pel do
de l'amor que salva. Només Crist pot
apagar la set d'espiritualitat que s'ha
suscitat a la nostra societat.

“No, no serà una fórmula la que ens
salvarà, però sí una Persona i la
certesa que ella ens infon: Jo estic
amb vosaltres! (ib, 29). Al món, a
cadascun dels nostres germans els
homes, els cristians hem d'obrir el
camí que porta a Crist. “El teu rostre
cerco, Senyor” (Sal 27,8). El beat
Josepmaria, home assedegat de Déu, i
per aquest motiu gran apòstol,
acostumava a repetir aquesta
aspiració. Va escriure: “En les

intencions sigui Jesús el nostre fi; en els afectes el nostre amor; en la paraula, el nostre assumpte, en les accions, el nostre model” (Camí, 271).

És temps de deixar enrere qualsevol temor i llençar-nos cap a fites apostòliques agosarades. Duc in altum! (Lc 5,4): la invitació de Crist ens estimula a remar mar endins, a cultivar somnis ambiciosos de santedat personal i fecunditat apostòlica. L’apostolat sempre és el desbordament de la vida interior. Certament, també és acció, però sostinguda per la caritat. I la font de la caritat es troba sempre en la dimensió més íntima de la persona, on s’escolta la veu de Crist que ens crida a remar amb ell mar endins. Que cadascú de vosaltres aculli aquesta invitació de Crist a correspondre’l amb generositat renovada cada dia.

Amb aquest desig, ahora que encomano a la intercessió de Maria el vostre compromís d'oració, de treball i de testimoni, us imparteixo amb afecte la meva benedicció.

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/article/discurs-del-sant-pare-en-les-jornades-de-reflexio-sobre-la-novo-millennio-ineunte/> (24/02/2026)